

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 2009/72/EB – 3 straipsnio 2, 6 ir 15 dalys ir 36 straipsnio f punktas – Elektros energijos vidaus rinka – Prejudicinių klausimų hipotetinis pobūdis – Prašymo priimti prejudicinį sprendimą nepriimtumas“

Byloje C-238/17

dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo (Lietuva) 2017 m. balandžio 11 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gegužės 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

UAB „Renerga“

prieš

AB „Energijos skirstymo operatorius“,

AB „Lietuvos energijos gamyba“,

dalyvaujant:

UAB „BALTPOOL“,

Lietuvos Respublikos Vyriausybei,

AB „Achema“,

UAB „Achemos grupė“,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurių sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas), L. Bay Larsen, M. Safjan ir D. Šváby,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. gegužės 3 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: lietuvių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- UAB „Renerga“, iš pradžių atstovaujamos advokatų V. Radvilos, K. Pabijansko ir G. Balčiūno, *dikigoros* C. Malamataris, *Rechtsanwalt* A. Wilhelm, *avvocato* E. Righini ir advokato C. Cluzel, vėliau advokatų V. Radvilos, K. Pabijansko, *avvocato* E. Righini ir advokato C. Cluzel,
- AB „Energijos skirstymo operatorius“ ir AB „Lietuvos energijos gamyba“, atstovaujamų advokato A. Žindul,
- UAB „BALTPOOL“, atstovaujamos A. Smaliuko ir E. Juncienės,
- UAB „Achemos grupė“, atstovaujamos advokato G. Balčiūno,
- Lietuvos vyriausybės, atstovaujamos D. Kriaučiūno ir R. Dzikovič,
- Europos Komisijos, atstovaujamos O. Beynet, Y. G. Marinova, A. Steiblytės ir J. Jokubauskaitės,

susipažinęs su 2018 m. liepos 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55), 3 straipsnio 2, 6 ir 15 dalių ir 36 straipsnio f punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant UAB „Renerga“ ginčą su AB „Energijos skirstymo operatorius“ ir AB „Lietuvos energijos gamyba“ dėl delpinigių sumokėjimo *Renegai* už vėlavimą sumokėti kompensaciją už viešąsias paslaugas.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2009/72 46 ir 50 konstatuojamosiose dalyse skelbiama:

„(46) Viešųjų paslaugų reikalavimų laikymasis yra pagrindinis šios direktyvos reikalavimas, todėl šioje direktyvoje svarbu pateikti bendrus minimalius standartus, kurių turi laikytis visos valstybės narės, atsižvelgiant į vartotojų apsaugos, tiekimo saugumo, aplinkos apsaugos ir lygiaverčio konkurencijos laipsnio užtikrinimo visose valstybėse narėse tikslus. Svarbu, kad viešųjų paslaugų reikalavimus būtų galima aiškinti nacionaliniu pagrindu, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes ir laikantis Bendrijos teisės.

<...>

(50) Siekiant užtikrinti, kad visi vartotojai, ypač pažeidžiamieji, galėtų pasinaudoti konkurencijos ir sąžiningų kainų teikiama nauda, reikia dar labiau sugriežtinti viešųjų paslaugų, įskaitant visuotines paslaugas, reikalavimus ir su jais susijusius bendruosius minimalius standartus. Viešųjų paslaugų reikalavimai turėtų būti apibrėžti nacionaliniu lygmeniu, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes; vis dėlto valstybės narės turėtų laikytis Bendrijos teisės. <...>“

4 Šios direktyvos 3 straipsnio 2, 6 ir 15 dalyse nustatyta:

„2. Visiškai atsižvelgdamos į atitinkamas [EB sutarties] nuostatas, visų pirma į jos 86 straipsnį, valstybės narės elektros energijos sektoriuje veikiančioms įmonėms gali nustatyti įpareigojimus teikti bendros ekonominės svarbos viešąsias paslaugas, kurie gali būti susiję su saugumu, įskaitant tiekimo saugumą, reguliarumą, kokybę ir kainą, bei su aplinkos apsauga, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, energiją iš atsinaujinančių išteklių ir klimato apsaugą. Tokie įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai, patikrinami ir turi užtikrinti Bendrijos elektros energijos įmonėms vienodas galimybes teikti paslaugas nacionaliniams vartotojams. Siekdamos užtikrinti tiekimo saugumą bei energijos vartojimo efektyvumą ir paklausos valdymą bei įgyvendinti aplinkosaugos tikslus ir tikslus, susijusius su energija iš atsinaujinančių išteklių, kaip nurodyta šioje dalyje, valstybės narės gali pradėti įgyvendinti ilgalaikį planavimą, atsižvelgdamos į galimybę, kad trečiosios šalys gali pageidauti prieigos prie sistemos.

<...>

6. Kai yra numatyta finansinė kompensacija, kitos kompensavimo formos ir išimtinės teisės, kurias valstybė narė suteikia 2 ir 3 dalyse nustatytiems įpareigojimams vykdyti, tai daroma nediskriminuojant ir skaidriai.

<...>

15. Įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės praneša Komisijai apie visas priemones, patvirtintas įpareigojimams teikti universaliąsias paslaugas ir viešąsias paslaugas vykdyti, įskaitant vartotojų ir aplinkos apsaugos priemones, bei apie galimą jų poveikį nacionalinei ir tarptautinei konkurencijai, neatsižvelgiant į tai, ar tokioms priemonėms taikyti reikalinga nuo šios direktyvos leidžianti nukrypti nuostata. Vėliau jos kas dveji metai praneša Komisijai apie visus tokių priemonių pakeitimus, neatsižvelgiant į tai, ar tokioms priemonėms reikalinga nuo šios direktyvos leidžianti nukrypti nuostata.“

5 Minėtos direktyvos 36 straipsnio f punkte nustatyta:

„Vykdydama šioje direktyvoje nustatytas reguliavimo užduotis, reguliavimo institucija, atsižvelgdama į 37 straipsnyje nustatytas savo pareigas ir įgaliojimus, prireikus glaudžiai konsultuodamasi su kitomis atitinkamomis nacionalinėmis institucijomis, įskaitant konkurencijos institucijas, ir nedarydama įtakos jų kompetencijai, imasi visų pagrįstų priemonių siekdama šių tikslų:

<...>

f) siekiant didinti sistemos efektyvumą ir skatinti rinkos integraciją, užtikrinti, kad sistemos operatoriams ir sistemos naudotojams būtų suteiktos tinkamos paskatos trumpalaikiu ir ilgalaikiu laikotarpiu.“

Lietuvos teisė

6 Direktyva 2009/72 į Lietuvos vidaus teisę perkelta Energetikos įstatymu, Elektros energetikos įstatymu ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymu.

7 Remdamasi Elektros energetikos įstatymu, Lietuvos vyriausybė 2012 m. liepos 18 d. priėmė Vyriausybės nutarimą Nr. 916 „Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“. Pagal šio nutarimo 3 punktą „viešuosius interesus atitinkančių

paslaugų lėšos“ administruojamos vadovaujantis 2012 m. rugsėjo 19 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 1157 „Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

- 8 Vyriausybės nutarimo Nr. 916 18¹ punkte nustatyta galimybė laikinai sustabdyti kompensavimą už viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimą Vyriausybės nutarime Nr. 1157 nustatyta tvarka ir sąlygomis, jeigu viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiantis asmuo ir (ar) su juo susiję asmenys nesumoka viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų ar jų dalies už faktiškai suvartotą elektros energiją, kaip nustatyta pastarojo nutarimo 16 punkte.
- 9 Vyriausybės nutarime Nr. 1157 apibrėžti „susiję asmenys“ (3 punkto penkta pastraipa). Šio nutarimo 26¹ punkte nustatyta, kad skirstomųjų tinklų operatorius, superkančioji įmonė ir administratorius sustabdo lėšų išmokėjimą viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiantiems asmenims, jeigu viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiantis asmuo ir (ar) su juo susiję asmenys nesumoka viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų ar jų dalies už faktiškai suvartotą elektros energiją. Minėtoje nuostatoje nurodytos sąlygos, kurioms esant šis išmokėjimas gali būti atnaujinamas. To paties nutarimo 26² punkte nustatyta, kad jeigu viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiantis asmuo pasitraukia iš susijusių asmenų grupės, kurioje bent vienas asmuo nėra sumokėjęs viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų ar jų dalies už suvartotą elektros energiją, tokiam asmeniui nesumokėtos viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšos už viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimą išmokamos tik tada, kai buvę susiję asmenys sumoka visas priklausančias sumokėti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšas už suvartotą elektros energiją iki tokio asmens pasitraukimo iš susijusių asmenų grupės momento.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 *Renerga* eksploatuoja penkias elektrines, kuriose elektra gaminama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių. Pagamintą elektros energiją ji tiekia į elektros tinklus. Kartu su AB „Achema“ ir kitomis bendrovėmis *Renerga* priklauso UAB „Achemos grupė“.
- 11 Pagal 2013 m. sausio 7 d. ir birželio 19 d. *Renegos* ir atsakovių pagrindinėje byloje sudarytas sutartis *Renerga* įsipareigojo parduoti šioms atsakovėms visą jos pagamintą ir į skirstomuosius tinklus patiektą elektros energiją, o atsakovės – ją supirkti iš ieškovės ir už ją sumokėti. Kaip matyti iš šių sutarčių sąlygų, už šią elektros energiją atsakovės pagrindinėje byloje sumoka *Renegai* elektros energijos kainą, kurią sudaro elektros energijos rinkos kaina ir kompensacija už viešąsias paslaugas, kuri skaičiuojama kaip skirtumas tarp teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis *Renegos* pagamintai elektros energijai taikomo fiksuoto tarifo ir rinkos kainos.
- 12 Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorė UAB „BALTPOOL“ 2016 m. vasario 25 d. informavo atsakoves pagrindinėje byloje, kad, vadovaujantis Vyriausybės nutarimais Nr. 916 ir 1157, kompensacijos už viešąsias paslaugas išmokėjimas *Renegai* turi būti visiškai sustabdomas, kol *Achema* ar kiti su ja susiję asmenys visiškai sumokės viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšas už jų faktiškai suvartotą elektros energiją. *BALTPOOL* nurodė, kad, pirma, *Achema* nėra tinkamai įvykdžiusi viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų mokėjimo už faktiškai suvartotą elektros energiją pareigos ir, antra, įvertinus tai, jog ir *Achemos*, ir *Renegos* kontrolinis akcijų paketas priklauso *Achemos grupei*, *Achema* ir *Renerga* laikytinos susijusiais asmenimis.
- 13 2016 m. vasario 26 d. *Energijos skirstymo operatorius* informavo *Renegą*, kad sustabdomas jai priklausančių viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų išmokėjimas. Analogiško turinio pranešimą *Renegai* 2016 m. kovo 8 d. įteikė ir *Lietuvos energijos gamyba*, o jame nurodyta, kad neaprežtam laikotarpiui stabdomas viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų jai išmokėjimas, o už superkamą elektros energiją jai bus mokama tik rinkos kaina.

- 14 2016 m. kovo 10 d. raštu BALTPPOOL *Renergai* patvirtino, kad 2016 m. sausio 31 d. *Achemai* buvo išrašyta sąskaita faktūra, kurios bendra suma su pridėtinės vertės mokesčiu yra 629 794,15 EUR, o sąskaitos apmokėjimo terminas – 2016 m. vasario 24 d. Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 2016 m. vasario 25 d. *Achema* nebuvo apmokėjusi šios sąskaitos, todėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų išmokėjimas *Achemai* ir visiems su šia įmone susijusiems laikytiniems asmenims privalėjo būti sustabdytas.
- 15 Atsakovėms pagrindinėje byloje nevykdant sutartinių įsipareigojimų sumokėti *Renergai* visą už jų supirktą elektros energiją mokėtiną kainą, būtent viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų dedamąją, susidarė 1 248 199,81 EUR įskolinimas *Renergai*.
- 16 Ši skola *Renergai* buvo sumokėta 2016 m. balandžio 21 d., t. y. tada, kai BALTPPOOL priėmė atsakovėms pagrindinėje byloje skirtus sprendimus dėl sustabdyto viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų išmokėjimo.
- 17 2016 m. gruodžio 12 d. *Renerga* Vilniaus miesto apylinkės teisme (Lietuva) pareiškė ieškinį; juo prašė įpareigoti *Lietuvos energijos gamybą* ir *Energijos skirstymo operatorių* padengti atitinkamai 9 172,84 EUR dydžio nuostolius ir 572,82 EUR dydžio delspinigius už praleistą terminą išmokėti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšas pagal atitinkamai 2013 m. sausio 7 d. ir birželio 19 d. sudarytas elektros energijos pirkimo ir pardavimo sutartis. Be to, *Renerga* prašo iš abiejų atsakovių pagrindinėje byloje priteisti 8,05 % metines palūkanas nuo šių sumų.
- 18 Manydamas, kad ginčui išspręsti reikia, kad būtų išaiškintos tam tikros Direktyvos 2009/72 nuostatos, Vilniaus miesto apylinkės teismas nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos 2009/72 36 straipsnio f punkte reguliavimo institucijai, vykdančiai šioje Direktyvoje 2009/72 nustatytas reguliavimo užduotis, nustatytas tikslas: „siekiant didinti sistemos efektyvumą ir skatinti rinkos integraciją, užtikrinti, kad sistemos operatoriams ir sistemos naudotojams būtų suteiktos tinkamos paskatos trumpalaikiu ir ilgalaikiu laikotarpiu“, suprantamas ir turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nesuteikti paskatų (nekompensuoti VIAP [viešuosius interesus atitinkančių paslaugų]) ar jas riboti?

2. Atsižvelgiant į tai, kad Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalis nustato, kad VIAP įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai, patikrinami, o Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 6 dalis numato, kad finansinė kompensacija VIAP asmenims nustatoma nediskriminuojant ir skaidriai, būtina išaiškinti:

Ar Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 6 dalies nuostatos turi būti aiškinamos kaip draudžiančios riboti VIAP teikėjų skatinimą, jei VIAP teikėjai tinkamai vykdo prisiimtas pareigas, susijusias su VIAP teikimu?

Ar nacionalinėje teisėje įtvirtintas įpareigojimas VIAP teikėjams sustabdyti jų gaunamos finansinės kompensacijos išmokėjimą nepriklausomai nuo VIAP teikėjo vykdomos VIAP teikimo veiklos ir prisiimtų įsipareigojimo vykdymo, o susiejant ir padarant priklausomą VIAP kompensacijos išmokėjimo ribojimo (sustabdymo) pagrindą nuo su VIAP teikėju susijusio asmens (kurio kontrolinis akcijų paketas priklauso tai pačiai įmonei kaip ir VIAP teikėjo) veiksmų ir pareigų, atsiskaitant už jai priskaičiuotas VIAP vartojimo lėšas, vykdymo, Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 6 dalies nuostatų prasme yra laikomas diskriminaciniu, neaiškiu ir sąžiningą konkurenciją ribojančiu įpareigojimu?

Ar nacionalinėje teisėje įtvirtintas įpareigojimas VIAP teikėjams sustabdyti jų gaunamos finansinės kompensacijos išmokėjimą, tuo pačiu paliekant VIAP teikėjus įpareigotus toliau pilna apimti vykdyti prisiimtus VIAP teikimo ir su jais susijusius sutartinius įsipareigojimus elektros supirkimo įmonėms, Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 6 dalies nuostatų prasme yra laikomas diskriminaciniu, neaiškiu ir sąžiningą konkurenciją ribojančiu įpareigojimu?

3. Ar Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 15 dalies, numatančios, kad valstybės narės privalo kas du metus pranešti Europos Komisijai apie visų priemonių, patvirtintų įpareigojimams teikti universaliąsias paslaugas ir viešąsias paslaugas vykdyti, pakeitimus, prasme valstybei narei nacionaliniuose teisės aktuose nustatčius reglamentavimą, įtvirtinantį VIAP teikėjams mokamos kompensacijos ribojimo pagrindus, taisykles ir mechanizmą, valstybė narė apie tokį naują reglamentavimą privalo pranešti Europos Komisijai?
4. Ar valstybei narei nacionalinėje teisėje, įtvirtinus VIAP teikėjams mokamos kompensacijos ribojimo pagrindus, taisykles ir mechanizmą nėra pažeidžiami Direktyvos 2009/72 įgyvendinimo tikslai bei bendrieji ES teisės principai (teisinio tikrumo, teisėtų lūkesčių, proporcingumo, skaidrumo ir nediskriminavimo)?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

- 19 Komisija ginčija prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą motyvuodama tuo, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas nėra naudingas siekiant išspręsti ginčą pagrindinėje byloje. Iš tiesų *Renega* nesaistoma įpareigojimų teikti viešąsias paslaugas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalį, nes nei Vyriausybės nutarimų Nr. 916 ir 1157 nuostatose, nei su atsakovėmis pagrindinėje byloje sudarytose sutartyse elektros energijos gamintojams, naudojančioms atsinaujinančiuosius energijos išteklius, o tokia yra *Renega*, nenustatyta įpareigojimų teikti viešąsias paslaugas.
- 20 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti tai, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, jei pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimu arba galiojimu (2015 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Hewlett-Packard Belgium*, C-572/13, EU:C:2015:750, 24 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 21 Taigi iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad atsisakymas priimti prejudicinį sprendimą pagal nacionalinio teismo pateiktą prašymą gali būti pagrįstas, jei Sąjungos teisė negali būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai taikoma nagrinėjamos bylos aplinkybėms (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 7 d. Sprendimo *Agafitei ir kt.*, C-310/10, EU:C:2011:467, 28 punktą).
- 22 Nagrinėjamu atveju visais prejudiciniais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyva 2009/72, būtent jos 3 straipsnio 2, 6 ir 15 dalys ir jos 36 straipsnio f punktas, taip pat Sąjungos bendrieji teisės principai draudžia taikyti nacionalinės teisės nuostatas, kuriose numatyta galimybė sustabdyti elektros energijos gamybą iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių skatinančių kompensacijų už viešąsias paslaugas mokėjimą elektros energijos gamintojams, kol su šiais gamintojais susiję asmenys perves viešųjų paslaugų išmokas, mokėtinas už jų faktiškai suvartotą elektros energiją.
- 23 Šiuo aspektu Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad visiškai atsižvelgdamos į atitinkamas EB sutarties nuostatas, visų pirma į jos 86 straipsnį, valstybės narės elektros energijos sektoriuje veikiančioms įmonėms gali nustatyti įpareigojimus teikti bendros ekonominės svarbos

viešąsias paslaugas, kurie gali būti susiję su saugumu, įskaitant tiekimo saugumą, reguliarumą, kokybę ir kainą, ir su aplinkos apsauga, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, energiją iš atsinaujinančių išteklių ir klimato apsaugą.

- 24 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aiškiai nematyti, kad pagrindinės bylos aplinkybėmis *Renergai* būtų taikomi atitinkamos valstybės narės pagal šią direktyvą nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įpareigojimai.
- 25 Dėl šios priežasties Teisingumo Teismas, taikydamas savo Procedūros reglamento 101 straipsnį, išsiuntė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiamam teismui prašymą pateikti paaiškinimus; į jį buvo atsakyta 2018 m. kovo 26 d.
- 26 Savo atsakyme prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad *Renergai* Lietuvos teisės aktuose nenustatyta imperatyvi pareiga gaminti ir tiekti elektros energiją, gaunamą iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių. To paties teismo teigimu, *Renerga* nebuvo įtraukta į Lietuvos vyriausybės patvirtintą viešųjų paslaugų teikėjų sąrašą, bet savanoriškai įsipareigojo gaminti elektros energiją ir ją parduoti atsakovėms pagrindinėje byloje. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nurodė, kad *Renerga* ir atsakoves pagrindinėje byloje siejantys teisiniai santykiai buvo apibrėžti civilinės teisės reglamentuojamose sutartyse, kurias jos sudarė 2013 m. sausio 7 d. ir birželio 19 d., ir kad šios sutartys galėjo būti nutrauktos, todėl nebuvo galima teigti, kad *Renerga* privalėjo teikti viešąsias paslaugas.
- 27 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo atsakymas turi būti suprantamas taip, kad atitinkama valstybė narė nenustatė *Renergai* įpareigojimo teikti viešąsias paslaugas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/72 3 straipsnio 2 dalį.
- 28 Tuo remiantis darytina išvada, kad Sąjungos teisės nuostatos, kurias prašoma išaiškinti, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai netaikomos pagrindinės bylos aplinkybėms ir kad dėl to visi šioje byloje pateikti prejudiciniai klausimai yra hipotetiniai.
- 29 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2017 m. balandžio 11 d. Vilniaus miesto apylinkės teismo (Lietuva) nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas.

Vilaras

Malenovský

Bay Larsen

Safjan

Šváby

Paskelbta 2018 m. lapkričio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris
A. Calot Escobar

Pirmininkas
K. Lenaerts